

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Преюдициално запитване, отправено от Bundesgerichtshof (Германия) на 30 август 2013 г. — Walter Jubin/easyJet Airline Co. Ltd

(Дело C-475/13)

(2013/C 359/03)

*Език на производството: немски***Запитваща юрисдикция**

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство*Ищец:* Walter Jubin*Ответник:* easyJet Airline Co. Ltd**Преюдициални въпроси**

1. Може ли присъдено въз основа на националното законодателство обезщетение за вреди, чието предназначение е да се възстановят заплатените поради отмяната на резервиран полет допълнителни пътни разноски, да се приспадне от обезщетението по член 7 от Регламента⁽¹⁾, когато въздушният превозвач е изпълнил своите задължения съгласно член 8, параграф 1 от Регламента?
2. Ако съществува възможност за такова приспадане, може ли то да се извърши и с разноските за осигуряване на заместващ полет до крайния пункт на пристигане?
3. Доколкото съществува възможност за такова приспадане, може ли въздушният превозвач да го извършва винаги, или приспадането зависи от обстоятелството в каква степен го допуска националното законодателство или доколко го намира за уместно сезираният съд?
4. Доколкото е релевантно националното законодателство или в случай че сезираният съд трябва да постанови решение въз основата на собствената си преценка, само неудобствата и претърпяната от пътника вследствие на отмяната на полета

загуба на време ли следва да се компенсират с изплатеното обезщетение по член 7 от Регламента, или с него се компенсират също и претърпените от него имуществени вреди?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване, отправено от Bundesgerichtshof (Германия) на 30 август 2013 г. — Heidemarie Retzlaff/easyJet Airline Co. Ltd

(Дело C-476/13)

(2013/C 359/04)

*Език на производството: немски***Запитваща юрисдикция**

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство*Ищец:* Heidemarie Retzlaff*Ответник:* easyJet Airline Co. Ltd**Преюдициални въпроси**

1. Може ли присъдено въз основа на националното законодателство обезщетение за вреди, чието предназначение е да се възстановят заплатените поради отмяната на резервиран полет допълнителни пътни разноски, да се приспадне от обезщетението по член 7 от Регламента⁽¹⁾, когато въздушният превозвач е изпълнил своите задължения съгласно член 8, параграф 1 от Регламента?

2. Ако съществува възможност за такова приспадане, може ли то да се извърши и с разноските за осигуряване на заместващ полет до крайния пункт на пристигане?
3. Доколкото съществува възможност за такова приспадане, може ли въздушният превозвач да го извършва винаги, или приспадането зависи от обстоятелството в каква степен го допуска националното законодателство или доколко го намира за уместно сезираният съд?
4. Доколкото е релевантно националното законодателство или в случай че сезираният съд трябва да постанови решение въз основа на собствената си преценка, само неудобствата и претърпяната от пътника вследствие на отмяната на полета загуба на време ли следва да се компенсират с изплатеното обезщетение по член 7 от Регламента, или с него се компенсират също и претърпените от него имуществени вреди?

(¹) Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Жалба, подадена на 20 септември 2013 г. — Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия/Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз

(Дело С-507/13)

(2013/С 359/05)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: Е. Jenkinson, S. Behzadi-Spencer, представители, и К. Beal, QC)

Ответници: Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени член 94, параграф 1, буква ж), член 94, параграф 2 и/или член 162, параграфи 1 и 3 от Директивата ДКИ IV (¹),
- да отмени член 450, параграф 1, букви г), и) и/или й), и/или член 521, параграф 2 от Регламент за капиталовите изисквания (²),
- да осъди Европейския парламент и Съвета на Европейския съюз да заплатят направените в настоящото производство съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

Обединеното кралство иска отмяната на ограничен брой разпоредби в някои законодателни актове на Европейския парламент и на Съвета на Европейския съюз по реда на член 263 от Договора за функционирането на Европейския съюз (наричан по-нататък „ДФЕС“). Жалбата за отмяна се отнася до „Пакет ДКИ IV“, който влиза в сила на 17 юли 2013 г. Пакетът съдържа нова Директива за капиталовите изисквания, Директива 2013/36/ЕС; и нов Регламент за капиталовите изисквания. Обединеното кралство оспорва определени разпоредби единствено от тези актове, а именно:

- i) Член 94, параграф 1, буква ж), член 94, параграф 2 и член 162, параграфи 1 и 3 от Директива 2013/36/ЕС (наричана по-нататък „Директива ДКИ IV“), публикувана в Официален вестник на 27 юни 2013 г. Директивата е влязла в сила на 17 юли 2013 г. в съответствие с член 164.
- ii) Член 450, параграф 1, буква г), член 450, параграф 1, буква и), член 450, параграф 1, буква й) и член 521, параграф 2 от Регламента за капиталовите изисквания, Регламент (ЕС) № 575/2013 (наричан по-нататък „Регламент за КИ“). Регламентът за КИ е публикуван в Официален вестник на 27 юни 2013 г., но влиза в сила на 28 юни 2013 г. в съответствие с член 521, параграф 1. На основание член 521, параграф 2 той се прилага, считано от 1 януари 2014 г.

Със спорните актове Парламентът и Съветът са въвели поредица от мерки относно променливото възнаграждение, което е допустимо да бъде заплащано на определени служители на институции (т.е. кредитни институции и инвестиционни посредници, така както са определени в член 4 от Регламента за КИ). По-специално член 94, параграф 1, буква ж) от Директива ДКИ IV въвежда ограничение на променливото възнаграждение, което може да бъде заплатено на определени категории „поемащи съществен риск служители“. Това в разговорния език се нарича „таван на бонусите на банковите служители“. Освен това по силата на член 94, параграф 2 от Директива ДКИ IV законодателят на ЕС е предоставил на Европейския банков орган (наричан по-нататък „ЕБО“), който представлява агенция, създадена съгласно член 114 ДФЕС, задачата да установи критериите, чрез които се определят „поемащите съществен риск служители“ във всяка определена институция и да разработи насоки относно дисконтовия процент, който може да бъде прилаган към дългосрочните променливи възнаграждения. След като те бъдат установени, член 450 от Регламента за кредитните изисквания задължава институциите да публикуват с цел публично оповестяване определена информация относно заплатите на тези лица.

Обединеното кралство твърди, че спорните разпоредби следва да се отменят на следните основания:

- i) Спорните разпоредби са с неподходящо правно основание от Договора;
- ii) Спорните разпоредби са несъразмерни и/или не отговарят на принципа на субсидиарност;